

det har sin naturlige Grund i, at det er en Bevning fra den tidligere Tid, hvor man havde forskellige Ordninger af dette Forhold paa Sjælland og i Sylland og Fyn, og om end man har stræbt efter at faa en Afgørelse af alle disse Forstilligheder, der burde være til Stede, saa kan der endnu staa noget tilbage, derfor finder jeg, at det er ganske rigtigt, at man har stillet dette Forslag. Under Nr. 13 staar et Forslag, som jo væsentlig gaar ud paa at retablere Regeringsforslaget med Hensyn til nogle aarlige Bestillingstillæg. Det er jo i Samklang med, hvad der plejer at ske paa Lønningslovene. Jeg skal ikke udtale mig videre derom, jeg kan kun ønske, at Forslaget vedtages. Endringsforslaget under Nr. 18 anser jeg for ganske nødvendigt; det vil sige, hvis dette Endringsforslag ikke var stillet, og Loven blev vedtaget uden det, saa vilde der blive et Hul, og saa vilde Ministeren alligevel være nødt til at disponere i disse Tilfælde, og det vilde heller ingen modsætte sig eller have noget imod. — Endringsforslaget under Nr. 20 gaar ud paa at bringe Affattelsen af Paragraffen i Samklang med den nugældende Bestemmelse om Betalingen pr. Time og Dag, og det antager jeg ogsaa, at man gerne vil være enig i at anse for rigtigt. — Endringsforslagene under Nr. 27 og 28 have en ikke ringe Betydning, saaledes, som ogsaa den ærede Ordfører fremdrog. I Følge disse Forslag vil man gaa bort fra nogle Vedtagelser i det andet Ting, om at visse Klasser kunne søge Afsted tidligere end sædvanligt for andre Bestillingsmænd, eller kunne faa en noget forhøjet Pension. Det er vanskeligt nok at tage Stilling hertil. Jeg har i det andet Ting ikke haft noget imod, at man gav visse Begunstigelser, men jeg tror nok at kunne sige, at den ærede Ordfører har Ret i, at det er meget vanskeligt at drage Grænsen for disse Begunstigelser, og det er en ikke ringe Misforståelse, der allerede er opstaaet ved, at saadanne Tilføjelser til Bestemmelserne ere vedtagne i det andet Ting, thi det kan jo nok være, at det med Føje kan siges, at der er andre Klasser, der have et lige saa opslidende Arbejde som disse; det er meget vanskeligt at træffe slige Bestemmelser, og at det ikke er absolut nødvendigt, gjorde den ærede Ordfører ogsaa opmærksom paa, og det kan jeg ogsaa erkende. Det er et Fortrin, at man kan ansætte Folk i Statsbanens Tjeneste i en saa tidlig Alder. Jo tidligere de i alle Brancher kunne blive ansatte dels som Elever, dels som Maskinarbejdere og dels under Trafikafdelingen som Stationsdrengene og Stations-

farle, des bedre vil det være for dem, thi saa vil der ikke være noget i Vejen for, at de fleste af dem, som melde sig, i en ikke fremrykket Alder ville kunne opnaa den højeste Pension, og det vil ogsaa være meget ønskeligt for Statsbanerne at faa disse Mennesker i en ung Alder og saa uddanne dem til det Hverv, de skulle udfylde. — Endringsforslaget under Nr. 29 gaar for Resten i den Retning, man er gaaet bort fra under Nr. 27 og 28, idet det er en Begunstigelse for visse Bestillingsmænd, der have haft Tjeneste før 1te April 1887; man vil ved Pensionen regne 1 Aar lig $1\frac{1}{4}$ Aar og desuden hvede dem 10 pCt. af det, de have indbetalt tidligere, med andre Ord, man vil tillægge dem foruden dette Beløb tillige $4\frac{1}{2}$ Aar til ved Beregningen af deres Pension; imidlertid er der jo den Forskel mellem denne Bestemmelse og den tidligere nævnte, at dette er en midlertidig Overgangsbestemmelse. Jeg skal ikke have noget imod, at man vedtager den, jeg kan godt anbefale den. Dette Forhold har været fremdraget saa mange Gange, og der har saa ofte været Tale om Retfærdigheden og Billigheden ved en Tilbagebetaling af den hele ved Afkortning i deres Løn opvarede Sum; selvfølgelig kan der aldrig tilkomme nogen et Krav paa en Tilbagebetaling, da Vilkaarene jo vare fastsatte fra først af. Jeg har tidligere nævnet, at der ligger en Beregning til Grund for denne Tilbagebetaling, man vilde give, det er selvfølgelig ikke en vilkaarlig Beregning, der er foretaget af Indenrigsministeriet, men det er en Beregning, der er foretaget gennem Finansministeriets Pensionsvæsen, af Folk, der ere vante til at beskæftige sig med den Slags Sager, og derfor kan man ikke gaa hen uden videre at kassere den, men Billighed kan som sagt tale for, at man hder noget mere, og jeg kan derfor godt gaa ind paa Endringsforslaget under Nr. 29. — Endringsforslagene under Nr. 30 og 31 kunde synes at give en ny Regel, men i Virkeligheden tror jeg, at det kun kan siges at være en Tydeliggørelse af det, der har været tilfattet ved Lovforslaget, og jeg har ogsaa været opmærksom paa, at det kunde være ønskeligt at faa en saadan Tydeliggørelse, blandt andet fordi der, naar dette Forslag bliver vedtaget — og endnu mere, hvis et videregaende Forslag skulde blive vedtaget — vil blive Tale om en temmelig betydelig Reduktion af Personalet, og jeg antager saa, man vil erkende, at paa den bør Pensionsreglerne straks kunne anvendes. — Endringsforslaget under Nr. 32, der gaar ud paa at rette 1893 til 1895, maa jeg anbefale, det kan slet ikke nytte noget at